І ГЭТА ТАК!

Гомельскія НАВІНЫ

Інфармацыйны бюлетэнь

першы 100% беларускамоўны ў Гомелі

HOMIEL NEWS

Снежань 2007

У Беларусі ўведзеная ў эксплуатацыю кацельня, якая працуе на шышках

Вольга ПЫХАВА

У Рэспубліканскім лясным селекцыйна-насенняводчым цэнтры ўведзеная ў эксплуатацыю кацельня, якая працуе на шышках. Гэта адзіная ў Беларусі кацельня, якая працуе на падобных адыходах перапрацоўкі лесанасеннай сыравіны.

Разліковая цеплавая магутнасць катла складае 250 квт, каэфіцыент карыснага дзеяння - 82%, працоўны ціск усталёўкі парадку 4 атмасфер. Спальваць у катле можна не толькі шышкі дрэў іглічных парод, але і пілавінне, габлюшку і дранцы пры сярэдняй вільготнасці 20-30%. Кошт кацельні складае каля 770 млн. рублёў. Кацёл дапаможа штогод эканоміць да 58 тон умоўнага паліва, што ў вартасным выразе складае 8,8 млн. рублёў.

Новая кацельня забяспечвае уласным цяплом усе вытворчыя і бытавыя памяшканні цэнтра.
Колькасць адыходаў перапрацоўкі лесанасеннай сыравіны цалкам здольна забяспечыць цэнтр цяплом на працягу ўсяго ацяпляльнага сезону.

На Гродзеншчыне кнігі Данцовай прызнаныя альтэрнатыўным відам паліва

"Claas" адмовіўся ад "Гомсельмаш"

Лявон ГРОС

Нямецкі канцэрн "Claas" адмовіўся ад супрацоўніцтва з "Гомсельмаш" па арганізацыі сумеснай вытворчасці збожжапрыбіральных камбайнаў на базе камбайна Lexion.

Прадпрыемства распрацавала і правяло выпрабаванне новага камбайна. Прататыпам для гэтай машыны стаў нямецкі камбайн Lexion. Пры гэтым машына была сабраная дзякуючы эксклюзіўнай пастаўцы "Claas" некаторых камплектавалых.

Як адзначылі прадстаунікі "Гомсельмаш", сумеснага прадпрыемства з "Claas" створана не будзе. Мы зацікаўленыя ў супрацоўніцтве з сусветнымі фірмамі, але прасоўваць іх прадукцыю на нашы рынкі мы не збіраемся, тады як нямецкія партнёры жадаюць стварыць зборачнае СП і прасоўваць свой брэнд на беларускім рынку.

Новая мадэль **"ІЖ-кабрыолет"** на выставе ў Парыжу нанесла непапраўны ўдар па аўтамабілебудоўлі Няметчыны. Ад рогату скончаўся генеральны дырэктар канцэрна **BMW.**

АНІМЭ Ў ГОМЕЛІ

Ірына ПРУШЫНСКАЯ

Шмат хто так або інакш штосьці чулі аб такім жанры мастацтва, як анімэ. Хтосьці лічыць, што гэта дзіцячыя мультфільмы, а для кагосьці захапленне японскай анімацыяй стала часткай жыцця. Вось у такіх людзей я і ўзяў інтэрв'ю, каб высвятліць, што ж такое на самай справе анімэ і кім з'яўляюцца людзі, якія вынікаюць новаму для нашага горада захапленню. Са мной ветліва пагадзіліся пагутарыць прадстаўнікі руху: Хведар, Сяргей, Шура і Іра.

-ЯК ДАЎНО ІСНУЕ У ГОМЕЛІ КЛУБ АМАТАРАЎ АНІМЭ?

Х: На тэрыторыі Беларусі анімэ-клубаў няма наогул. Хоць бы таму, што ў нас няма важных атрыбутаў клуба, да прыкладу, клубнага памяшкання, статуту, членства і г.д. Больш-меней арганізаваны рух у Гомелі існуе ўжо 2 гады. Усё ўпіраецца ў людзей і праблему іх арганізацыі ў клуб. Любое зборышча людзей па інтэрасах першапачаткова не арганізаванае. Анімэшнікі ў гэтым плане альбо гультаяватыя, альбо не ведаюць, не жадаюць па нейкіх сваім чыннікам. Клубу патрэбна нейкая агульная мэта. Імкненне абменьвацца анімэ? Людзі і без клуба могуць гэта рабіць. Клуб для гэтага не патрэбен. Фактычна ў клубе няма неабходнасці. Адзін час клубы ствараць спрабавалі, але яны самі ж развальваліся за непатрэбнасцю.

-ЯК ЧАСТА ВЫ ЗБІРАЕЦЕСЯ І ДЗЕ?

Х: У асноўным раз у дзва тыдня па пятніцах поруч ленінскай бібліятэкі.

-ШТО АСАБІСТА ВАС ПРЫЦЯГНУЛА У ГЭТЫМ ЖАНРЫ?

Х: У пачатку тое, што гэта было незвычайна. Нешта такое новае, свяжэй у параўнанні з тым, што звычайна ішло па тэлевізары. Пачалося нават не з анімэ, а з японскіх гульняў. Потым зацікавіўся анімацыяй.

С: Пытанне даволі складанае, таму не памятаю, што прыцягнула. Гэта было даўно. З дзяцінства, калі круцілі мультыкі ў 8 гадзін раніцы перад садком (усміхаецца).

І: Я зацікавілася гады паўтара назад. Пачалося з таго, што ў кіно паказвалі "Вынесеныя зданямі". Я паглядзела, прыйшла ў дзікае захапленне. Мультык незвычайны, дзіўны, чарадзейны, казачны. І з гэтага моманту пачала шукаць мульты той жа студыі, потым ужо разнастайныя іншыя.

Ш: У мяне пачалося ўсё трывіяльна. Купіў DVD-плэер з парай тэставых кружэлак, на якіх былі анімэ. Далей мне трапіліся фільмы студыі "Ghibli". Потым быў эпахальны серыял, з якога шматлікія пачынаюць -- Neon Genesis Evangelion.

-А ЧАМУ МЕНАВІТА З "ЕВАНГЕЛІОНА"?

Ш: Пры праглядзе паловы серыяла задаеш сабе пытанне: на які чорт я гэта гляджу і чаму працягваю глядзець? А пасля канчатка, асабліва пасля апошніх двух эпізодаў ходзіш, глядзіш у сябе, шукаеш нейкіх іншых шляхоў жыцця.

Х: Вартасць серыяла -- псіхалагізм.

Ш: Самае галоўнае адзначу, што ён аб псіхалогіі падлеткаў 14-17 гадоў. Наогул японская культура адлюстроўвае тыя грані, якія не адлюстроўвае хрысціянская культура. Тамака няма тормазаў, якія ёсць у хрысціянскай культуры на паказ нейкіх вызначаных пачуццяў. Для мяне анімэ - гэта як

Дыямент і Сапфір у музеі разглядаюць мумію.
Сапфір: "Як ты думаеш, што гэта з Мудрацом здарылася?"
- "Сейлоры заштурхалі!"
- "А што значыць "III тыс. да н.э.?"
- "А гэта нумар серыі, у якой яны яго вынеслі..."

АНІМЭ Ў ГОМЕЛІ

Працяг. **Пачатак на стар**. 3

альтэрнатыва самакапанню. Або нейкія новыя адчуванні для мяне, якія я не магу атрымаць у гэтым жыцці проста так. Нешта досыць новае.

ШТО ЗНАЧЫЦЬ СЛОВА АНІМЭ?

Х: ад Animation-анімацыя, гэта значыць "ажыўленне, адушаўленне".

-ЧАМУ СКЛАЛІСЯ КЛУБЫ АМАТАРАЎ АНІМЭ, АЛЕ НЕ СКЛАЛІСЯ КЛУБЫ, ДАПУСЬЦІМ, ЯКІЯ ЦІКАВЯЦЦА ДЫСНЭЕЎСКІМІ МУЛЬТФІЛЬМАМІ, АБО ФІЛЬМАМІ Аб ТЫХ ЖА ДЫНАЗАЎРАХ?

Х: Адна справа -- Дысней, якога круцяць па тэлевізары, і якога дастаць адносна лёгка. Анімэ ж дагэтуль экзотыка, для таго, каб яе знайсці, трэба прыкласці нямала высілкаў, выкарыстаць сувязі.

С: Сам працэс даставання цікавы.

-МОЖА ГЭТА ПАДОБНА З ТЫМ, ЯК РАНЕЙ У СССР ДАСТАВАЛІ ПЛАСЦІНКІ "БІТЛЗ", ЗДЫМАЛІ І ПЕРАЗДЫМАЛІ ІХ ФОТА І ЗАПІСЫ?

Х: Ну ды, шмат у чым аналагічна. Толькі з улікам таго, што анімэ не забараняюць. Пакуль.

І: Дастаем праз знаёмых у іншых гарадах, якія ўзялі ў сваю чаргу ў іншых знаёмых. Бывае, што і самі пампуем з інтэрнэту, але пакуль гэта дорага.

Х: Але можна, у прынцыпе, задаволіць сабе, да прыкладу, падарунак на Каляды, скінуцца натоўпам з 10 чалавек і замовіць што-небудзь з Японіі.

-А ЯК У РАСЕІ, ІНШЫХ КРАІНАХ СНД З РАЗВІЦЦЁМ АНІМЭ-РУХАЎ?

Х: Больш трымаецца на асабістых сувязях. У Расеі і ва ўсім СНД гісторыя з клубамі такая ж, як і ў нас.

-А ШТО РОБІЦЬ КОЖНЫ З ВАС ДЛЯ ПРАПАГАНДЫ АНІМЭ?

Х: Мы наогул-то не любім гэта звычайна прапагандаваць. Дэвіз "анімэ ў масы" - гэта прадмет своеасаблівай святой вайны сярод анімэшнікаў. Даволі хворае пытанне. Я прапагандаваць не люблю. Для мяне гэта пазначае "апапсавенне" анімэ. Хто жадае -- сам зацікавіцца.

С: Калі чалавек прыйдзе, мы яму падамо ўсю сваю калекцыю.

І: Калі мне які мультык падабаецца, я ведаю прыкладна якому майму сябру або сяброўцы спадабаецца. Кажу: вось, прыходзь, пакаджу. Далей няхай чалавек сам глядзіць, жадае-не жадае, цікава-не цікава.

Х: Трэба яшчэ ўлічваць, што ў шматлікіх стаўленне да гэтага загадзя адмоўнае. Часцей за ўсё анімэ асацыюецца з "Пакемонамі", якія шмат каму за час паказу, мякка кажучы, надакучылі. На самай справе даволі вясёлая і забаўная рэч, праўда, да нас патрапіла амерыканская "падцэнзураная" версія. Прыбралі ўсё самае смешнае, уласна.

С: Шмат тых, якія больш за ўсё крычаць "гаўно", потым глядзяць лепш усіх.

Ш: Дарэчы, так. Яшчэ доўга потым просяць што-небудзь новае.

Х: Самае крыўднае, што людзі пачынаюць на нас наязджаць, па ісце не ведаючы пытання. Альбо нейкія слыхі, альбо ў прэсе нешта пачыталі. І фармуюць на аснове гэтага стаўленне. Самі разумееце, якое. Крыўдна.

- ЯК ІДЗЕ СІТУАЦЫЯ З ПЕРАКЛАДАМ І ПРОДАЖАМ АНІМЭ У НАС?

Х: Займаюцца гэтым у асноўным піраты, хоць ёсць адна або дзве расійскія кампаніі, якія займаюцца перакладам і распаўсюджваннем ліцэнзійнага анімэ. Самыя вядомыя расійскія ліцэнзары-- гэта МС Entertainment. Практычна ўсе серыялы, якія ідуць па тэлебачанні- іх пераклад. Адзіная каштоўнасць іх дзейнасці гэта тое, што яны выпускаюць DVD, на іх ёсць японская дарожка і больш-меней нармалёвыя рускія субтытры. Справа ў тым, што пераклад у іх звычайна гідкі. Па-першае, яны не ўмеюць падбіраць галасы, па-другое, яны не "затлумляюцца" перакладам самастойна, а бяруць фанацкія субтытры. Прычым яны нават не глядзяць на якасць субтытраў: памылкі граматычныя, сінтаксічныя, альбо нават па ўтрыманні памылкі. Яны не звяртаюць увагі і перакладаюць, як ёсць. Нармалёвыя пераклады робіць толькі "Масфільм". Да таго ж у Японіі вельмі прафесійная, якасная школа агучкі. І тамака лепш нас ведаюць, якому персанажу які голас ідзе.

Ш: Так, і тамака дзеці не агучваюць. Тамака агучваюць дзяцей дарослыя. Што самае цікавае.

Х: Тамака сярэднестатыстычны акцёр можа агучваць як 5 летняга дзіцяці, так і якую-небудзь бабульку. І гэтаму чалавеку будзе, да прыкладу, ад 25 да 30 гадоў. Мінімальны век для галасавога акцёра, якога я ведаю, -- 16 гадоў. Гэта Майя Сакамота, якая, акрамя таго, што акцёр агучкі, яшчэ і спявачка вельмі вядомая.

-ДОБРА, ГЭТА ЦІКАВА. ТАДЫ НАСТУПНАЕ ПЫТАННЕ. ДА ЧАГО ВАС АСАБІСТА ПАДАХВОЧВАЮЦЬ ГЭТЫЯ ФІЛЬМЫ?

І: Каб шукаць яшчэ (усё смяюцца).

Х: Не, калі сур'ёзна, то ні да чаго адмысловага. Не, вядома, ёсць такое паняцце, як буйная фанацкая творчасць. Але яно ўласціва фанатам чаго заўгодна. З нашага спецыфічнага, да прыкладу, касплэй. Скарачэнне ад Costume Playing. Як бы разнавіднасць маскараду.

С: Чалавек апранаецца ў гарнітур героя, які яму падабаецца.

Х: Існуюць дзве разнавіднасці касплэя. Касплэй-дэфіле, калі ўдзельнік проста пераапранаецца ў гарнітур, і сцэнічны касплэй, уяўляючы сабой тэатральную пастаноўку.

-СПЕКТАКЛІ У СЭНСЕ ГУЛЯЮЦЬ?

Х: Ну ды, суцэль паўнавартасныя. Пішуць сцэнары,

альбо адыгрываюць нейкі эпізод з анімэ, сцэнара няма. Што яшчэ. Займаемся таксама напісаннем фанфікаў. Гэта фанацкія тэкставыя творы па матывах нейкіх сваіх каханых тварэнняў.

Ш: Як разнавіднасць -- фанацкая манга.

-МАНГА -- ГЭТА КОМІКС?

І: Грубіянска кажучы, так.

Х: Для мангі больш падыходзіць тэрмін графічная навэла. Па ісце, гэта тая ж кніга, толькі ў ёй аснова -- малюнак. Адзін малюначак можа замяніць нават да старонкі тэксту, калі добра намаляваць. Ёсць яшчэ такая фантворчасьць -- AMV, гэта значыць Anime Music Video -- фанацкія кліпы на якое-небудзь анімэ. АМВ уяўляе сабой паўнавартасны відэакліп, з ідэяй, канцэпцыяй, сваімі мастацкімі прыёмамі. Бярэцца анімэ, робіцца нарэзка, дадаецца музыка і з дапамогай відэарэдактара лепіцца гатовая прадукцыя.

-РАСПАВЯДЗІЦЕ АБ ГІСТОРЫІ ПАХОДЖАННЯ І ІСНАВАННІ АНІМЭ НАОГУЛ І У ГОМЕЛІ Ў ПРЫВАТНАСЦІ?

Х: Першыя японскія анімацыйныя стужкі з'явіліся ў рэвалюцыйным 1917 г. Затым гэта трохі заглухла з прычыны вайны. З 1964 гады анімэ актыўна развіваецца па гэты дзень. Анімэ-рух у Гомелі мае даволі забаўную гісторыю. Разнастайныя людзі, якія збіралі і глядзелі анімэ, з'явіліся даўнавата. Але нейкіх арганізаваных сустрэч і г.д. не было. У мяне ў свой час з'явілася ідэя… больш з'яднаць людзей, ці што. Для гэтага я стварыў на адным з форумаў тэму, вось, маўляў, народ, давайце збірацца, знаёміцца і г. д. 5 чэрвеня ў нас адбылася першая "сходка", як мы іх ласкава завем. Збіраемся больш-меней стала. У асноўным гэта, мусіць, мала адрозніваецца ад звычайных тусовак, толькі мы больш "вузкаспецыялізаваныя".

-ЯКІЯ ЛЮДЗІ, НА ВАШ ПОГЛЯД, У АСНОЎНЫМ ЗАХАПЛЯЮЦЦА АНІМЭ?

Х: Ды любыя. Да прыкладу, вось я студэнт 3 курсу, праграміст.

Сяргей таксама трэцякурснік ГГУ, матэматык.

І: 3 курс ГГУ, гісторык.

Ш: Самае цікавае, што большасць публікі ў асноўным тэхнары. Гуманітарыяў можна пералічыць па пальцах. Магчыма, таму, што наша захапленне звязана з кампутарамі, а можа склад розуму такі.

Х: Мы на самай справе розніцы не робім. Ёсць чалавек з хімзавода, ёсць мантажнік. У Менску мой знаёмы -- студэнт медык, тамака ж ёсць студэнт радыетэхнічнага ўніверсітэта.

Ш: Па вялікім рахунку, гэта альбо студэнты, альбо людзі, маючыя вышэйшаую адукацыю.

Х: Школьнікаў у нас як-та няма. У Гомелі я ведаю толькі дваіх. Адзін у 9-м класе, адзін у 11-м.

-ЯКІЯ, НА ВАШ ПОГЛЯД, САМЫЯ ЛЕПШЫЯ ТВОРЫ У ЖАНРЫ АНІМЭ, І ЯКІЯ ІДЭІ ТАМАКА ПРАПАВЕДУЮЦЦА?

Х: Доўга пералічваць на самай справе. З таго, што можна ўбачыць у нашых крамах -- Samurai Seven, своеасаблівы рымейк "7 самураяў" Курасавы.

С: Evangelion, Kare Kano.

І: "Вынесеныя зданямі", "Служба дастаўкі Кікі". Дзіцячыя, не асоба грузныя мультыкі. Вельмі добрыя.

Ш: Евангеліон, творчасць Studio 4C, Студыя Ghibli.

- Я ДУМАЮ, ШМАТЛІКІХ ЦІКАВІЦЬ ТАКОЕ ПЫТАННЕ. ЧАМУ УСЕ ПЕРСАНАЖЫ АНІМЭ З ВЯЛІКІМІ ВАЧАМІ?

Х: Для пачатку вялікія вочы бываюць далёка не ў усіх. Але людзям, мабыць, у забабоны падабаецца верыць больш. Няма наогул такога паняцця, як стыль анімэ. Колькі мастакоў, гэтулькі і стыляў. Прапорцыі ў усіх розныя, у залежнасці ад стылю. Галоўнае значэнне памеру вачэй -- век. Чым персанаж маладзей, тым вочы ў яго больш. Гэта ж пацвярджаецца рэальным жыццём -- спытаеце любога мастака або медыка, ён пацвердзіць, што ў розным веку асабовыя прапорцыі ў чалавека розныя, і памер вока таксама розны.

-ЛАГІЧНА, ПА-МОЙМУ, КАЛІ ЯПОНЦЫ ВУЗКАГЛАЗЫЯ, ТО ІМ ПАДАБАЮЦЦА ВЯЛІКАВОКІЯ І СВЕТЛАВАЛОСЫЯ.

Х: За гэта на самай справе трэба біць. Японцаў у свой час адмыслова апытвалі. Яны свае вочы ў параўнанні з еўрапейскімі ўжэй не лічаць. А еўрапейцаў адрозніваюць па форме і памеру носу. Вочы ж яны лічаць у нас і ў іх аднолькавымі.

АНІМЭ Ў ГОМЕЛІ

Канчатак.

Пачатак на стар. 3

І: Вось калі вы белы, няўжо абавязкова будзеце пра неграў маляваць, па аналогіі?

-А-А-А (ЗБЯНТЭЖАНЫ). НЕ, Я ПРОСТА ЧЫТАЎ, ШТО ЖЫХАРАМ АЗІІ ПАДАБАЮЦЦА БЛАНДЫНКІ.

Х: Ну дык, вядома, у японцаў адзін час, калі яны адкрыліся Захаду, была мода на еўрапеек. З часам гэта мінула.

Ш: Дагэтуль засталося. У Гінзе (раён Токіо) на рэкламных плакатах адны еўрапейкі.

Х: Ведаеш, яны мусіць проста японкамі перасыціліся (смяюцца).

І: Дзесьці я чытала, што вочы адлюстроўваюць унутраны мір чалавека. Гэта яшчэ ідзе ад вядомай фразы аб тым, што вочы люстэрка душы. У негатыўных герояў анімэ яны менш. Вочы адлюстроўваюць ступень адкрытасці міру, а не прыхільнасць японцаў да такой знешнасці. Дзяўчыны ўсе вясёлыя, адчыненыя, лагодныя ў іх заўсёды вочы на палову твару. Гэта хутчэй псіхалагічнае адлюстраванне таго, як гэты персанаж усё ўспрымае.

-А РОЗНАКАЛЯРОВЫЯ ВАЛАСЫ?

Х: Гэта не вельмі звязана з сімволікай. Ёсць здагадка, што японцы любыя валасы падсвядома лічаць чорнымі, таму яны самі ў большасці сваім чарнавалосыя. Да таго ж, шматлікія маладыя людзі самі фарбуюць свае валасы ў дзікія колеры. Звычайна гэта выклікана альбо пачуццём пратэсту, альбо сапраўды ўплывам анімэ. Але цяпер ужо ў анімэ імкнуцца да натуральнага колеру валасоў.

І: З'явіліся ў жыцці рознакаляровыя -- пачалі знікаць у анімэ.

-ТАК, НАСТУПНАЕ ПЫТАННЕ. У АРГАНІЗАЦЫІ БОЛЬШ ДЗЯЎЧЫН АБО ХЛОПЦАЎ?

Х: У нас у Беларусі больш хлопцаў. Масквічы моцна жаляцца, што ў іх дзяўчын шмат.

Ш: У Кіеве таксама матрыярхат -- дзяўчын адсоткаў 80%.

-А ЧАМУ ТАК?

Х: Магчыма, яны самі па сабе не актыўныя. Але гэтая толькі здагадка.

-НУ А ФІЛАСОФІЯ У АНІМЭ-РУХУ ЁСЦЬ НЕЙКАЯ?

Ш: Існуе два правіла: ніколі не купляй анімэ за грошы. Ніколі не глядзі анімэ з рускай агучкай (смяюцца). Вось гэта два філасофскіх правіла.

НА ХАКЕЙНЫХ МАТЧАХ У ГОМЕЛІ НАЙБОЛЬШ РАЗДРАЖНЯЮЦЬ ЗАЎЗЯТАРОЎ СУПРАЦОЎНІКІ МІЛІЦЫІ

Марэк БАХАНКЕВІЧ

На неафіцыйным сайце Хакейнага клюбу "Гомель" было праведзена апытанне "Што Вас раздражняе пры наведванні хакейных матчаў?" Было дадзена 134 адказы. Рэзультаты апытання аказаліся наступнымі:

Супрацоўнікі міліцыі	**43** (32.09%)
Заўзятары пад градусам	**19** (14.18%)
Музычнае афармленне матчу	**14** (10.45%)
Нічога не раздражняе	**13** (9.7%)
Гук дудак	**11** (8.21%)
Прыезджая каманда	**8** (5.97%)
Фанаты саперніка	**7** (5.22%)
Чэргі ў прыбіральню	**6** (4.48%)
Усё разам	**6** (4.48%)
Смецце на трыбунах	**3** (2.24%)
Іншы адказ	**3** (2.24%)
Не ведаю...	**1** (0.75%)

Як бачна, найбольш раздражняюць заўзятароў супрацоўнікі міліцыі - 32% адказаў.

Такі рэзультат можна атрымаць, калі скласьці разам заўзятароў пад градусам (14%), чэргі у прыбіральню (4,5%), фаноў саперніка (5%), гук дудак (8%) і смецце на трыбунах (2,5%) - разам 34%.

Навіны спорту: адкрыты VIP-спартзал, у які не пускаюць ў спартыўным адзенні!

ГОМЕЛЬСКІ ГУРТ ГАРАЖ [104]: ГАЛОЎНАЕ, РАБІЦЬ УСЁ ХУТКА, ЯК МЫ

Алекс НЕТРЭШ

Мы працягваем распавядаць Вам пра маладыя і перспектыўныя музычныя гурты Гомеля. Сённяшні расповед пра панк-рокавы гурт Гараж [104], і распавядзе гісторыю гурта адзін з яго удзельнікаў:

"У 1999 году было шмат розных андэграундных панк-гуртоў. У прыватнасці сярод іншых існавала 2 гурты Disgusted і Кнары Мутанты. У першай групе я быў на вакале. У другой на гітары быў Ян.

З Янам я знакомы ужо 15 гадоў (з першага класа). Менавіта ён і падсадзіў мяне на панк-рок.

З-за розных цяжкасцяў абодва гурты перасталі існаваць ужо да сярэдзіны 1999. З Disgusted пасля ўтварыўся гурт КАМПОСТР, які потым распаўся ў сувязі з сыходам гітарыста ў войска.

Я забіў на музыку і прысвяціў сябе выпуску DIY газеты "ПАНК", усяго было выпушчана 8 нумароў за 1,5-2 гады. Ян тым часам не пакідаў ідэі заснаваць панк-групу.

У 2001 году я з былым басістым Disgusted і Маклаудам (зараз гітарыст Eternal War) распачаў спробу заснаваць панк-коравую банду. З-за рознагалоссяў у музыцы і практычна сталай адсутнасці басіста на рэпетыцыях (у сувязі з чым я ўпершыню ўзяў у рукі басуху) група распалася. Пасля чаго мы з Янам цвёрда вырашылі ткі стварыць групу, якая задавальняла б нашым музычным густам і ў 2002 году ўвосень мы знялі гараж і завезлі наш небагаты скарб туды.

Усё гэтае дабро складалася з чатырох ацтойных калонак, двух усілкоў, ударкі, саўковай гітары, такой жа прымочкі і самаробнай басухі. Было вырашанае, што я буду граць на басу, а Ян адпаведна на гітары. Першапачаткова меркавалася, што кожны будзе спяваць свае песні.

За зіму было зроблена 3 песні, з якіх у нас у рэпертуары засталася адна.

Увесну 2003 было прынята рашэнне ўзяць вакаліста. На пару месяцаў ім стаў мой аднагрупнік Вальтар, дзякуючы якому ў нас з'явілася песня "Долбаны Кантроль".

Увесь гэты час група рэпетыравала без ударніка. Не маглі знайсці чалавека. Да канца вясны такі чалавек знайшоўся. Але сышоў вакаліст. Мы зноў сталі ў мікрафонаў. Ударнік у нас таксама прабыў да сярэдзіны лета, а затым сказаў, што яго хутчэй за ўсё забіраюць у войска і сышоў. З пазітыўных навін было тое, што мы дамовіліся з групай All FD і яны ветліва падалі нам свой апарат (мікшэр, нармалёвы усілок, мікрафонавую стойку, нармалёвыя калонкі). Я купіў басуху Diamant. Заставалася праблема з ударнікам.

Мы раздрукавалі аб'явы і раздавалі іх усім на скверы і іншых месцах. Неўзабаве нам патэлефанаваў Шурык. Да гэтага мы былі практычна не знаёмыя і толькі зрэдку мелі зносіны ў крузе агульных знаёмых. Ён і стаў нашым ударнікам, і з'яўляецца ім дагэтуль.

За некалькі месяцаў (да наступу маразоў) мы адрэпеціравалі 5 песень. Затым быў доўгі застой у сувязі з пахаладаннем. У наступны раз група памкнулася на рэпетыцыю толькі ў канцы сакавіка 2004 (перад канцэртам ва Ўрыцкім). Як адпаведнае быў і ўзровень гульні на канцэрце.

Пасля чаго мы пачалі больш менеш стабільна рэпетыраваць і даваць канцэрты. Да зімы ізноў пачалі задумляцца аб месцы для рэпетыцый. У гаражы мы рэпетыравалі апошні раз дзесьці ў кастрычніку. Тамака ж і запісалі песню Дужанне з Пустэчай (кавер версія на гурт ПУРГЕН). Неўзабаве мы пазнаёміліся з пачатковым гуртом UnderSORT і разам з імі мы арандавалі памяшканне ў дзіцячым садку. Дзе і рэпетыравалі да гэтага моманту.

У пачатку лютага гурт выступіла на канцэрце з маскоўскім гуртом Distemper.

Неўзабаве пасля гэтага мы арганізаваўшы імправізаваную студыю ў садку запісалі гэта Demo. Запісвалі чатыры дні (выходныя). Зводзілі яшчэ тыдні паўтары (з-за недахопы часу).

Гурт не збіраецца распадацца. Рыхтуем новы матэрыял. Збіраемся браць яшчэ гітарыста і трубача. А таксама выпусціць да канца гады студыйны альбом..."

Ну што ж, малойцы, толькі падаецца, што з такой хуткасьцю ў дзеяннях, гурт яшчэ доўга будзе маладым і перспектыўным.

З пратаколу: Знаходзячыся ў нецвярозым стане спадар Санны А.А. накінуўся і жорстка збіў групу АМАПу.

ВАШ АДЗІНЫ ЧЫТАЧ...

Саша ЧЭЛ

Не ўсе матэрыялы нам падабаюцца, але ўсе мы друкуем. Таму, вось, крытычны погляд гамяльчаніна, які назваў сябе "Ваш адзіны чытач" і даслаў свае заўвагі і каментары нам на скрыню.

"Па-першае, што гэта за назва "Гомельскія навінкі"?! Філіял мінскіх? Але гэта не неактуальна ў гэтым горадзе!

Інфармацыйна-забаўляльны бюлетэнь! За два нумары нават анекдот надрукавалі!!! Малайцы, так трымаць!

Дарэчы, я вельмі рады за дэмаграфічны стан нашай вобласці, у якой паводле вашага артыкула жыве амаль 1,5 міліярда чалавек, толькі смяротнасць ушчэнт разбівае прырост. На 11.900 немаўлят прыйшлося 15,9 млн. памерлых. Можа ў нас масавы голад?"

Вось такія каментары. На мой погляд, ацтой, але крытычны. Галоўнае, чалавек выказвае думкі і ініцыятыву. Гэта добра. Далучайцесь, прысылайце свае лісты на нашу электронную паштовую скрыню gnavinki@gmail.com, і Ваш каментар абавязкова будзе надрукаваны ў "ГН"!

АСЕННІ НАСТРОЙ

Пётр ХАЛЕЦКІ

Раніца. Пах кавы.
Як утульна на кухне,
Сядзець за сталом.
Розныя думкі прыходзяць і мары,
А на вуліцы восень
І вецер пяе за вакном.

І самотна становіцца мне.
Дзесьці плывуць у нябёсах
Такія ж самотныя хмары.
І находзіць туга па вясне,
Але ў восень вяртае назад
Духмяны пах раняшняй кавы.

КДБ аб'явіў тэндар на вытворчасць детектараў ілжы. Тендар выйграў Мінскі завод паяльнікаў.

НАДПІСЫ Ў ГОМЕЛЬСКІХ МАРШРУТКАХ

Алесь ТРЫСА

Шмат карыстаюся паслугамі гэтага віду транспарту, таму і вырашыў напісаць прыкмечаныя мною найболей цікавыя надпісы ў маршрутках:

- 20 хвілін страху і вы дома
- Просьба семечкі, арэшкі і бананы есьці разам з лупінай!
- Цішэй скажаш, далей едзеш
- Кіроўца не васьміног, усім адразу рэшту даць не зможа...
- Папярэджвайце аб прыпынку загадзя, прычым крычыце так, быццам вы яе 5 хвілін назад праехалі.
- Грамадзяне! Не пляскайце моцна дзвярамі! Яна можа адваліцца і зваліцца вам на ногі
- Дзверы зачыняйце душэўна, а не ад душы!
- Людзі, дасягнулыя 100-летняга веку, маюць права бясплатнага праезду
- На маршрут патрабуецца БУБНІЛА для набубнівання прыпынкаў.
- Прыпынкаў "ТУТ" і "ТАМ" на маршруце няма!
- Улада народу! Заводы працоўным! Грошы кіроўцу!
- Кніга скаргаў знаходзіцца ў наступнай машыне

Калі ў Вы бачылі яшчэ цікавыя надпісы ў маршрутках - дасылайце, і мы абавязкова папоўнім імі наш спіс.

Неперыядычнае выданне
Інфармацыйна-забаўляльны бюлэтэнь
“Гомельскія Навінкі Снежань 2007”
Заснавальнік: Ірына Прушынская
Галоўны рэдактар: Алесь Трыса
246050, г. Гомель, вул. Пуліхава, 13,
рэдакцыя “Гомельскія Навінкі Снежань 2007”

e-mail: GNavinki@gmail.com

Надрукавана на Папяровай фабрыцы “Палессе”,
г. Клінцы, вул. Мажаеўская, 17.
Тыраж: 250 асобнікаў.
Распаўсюджваецца безкаштоўна.